NORAKSTS
Lieta Nr.A420656210
A02579-11/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 27.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Lolita Andersone,

piedaloties pieteicējas *A.G.* pārstāvei *I.P.*, atbildētājas Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas Domes Administratīvās komisijas pilnvarotajai pārstāvei *L.S.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja *A.G.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Rīgas Domes Administratīvās komisijas 2010.gada 27.aprīļa lēmuma Nr.D57 15-1 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas Domes Administratīvās komisijas (turpmāk – Komisija vai atbildētāja) 2010.gada 27.aprīļa lēmumu Nr.D57 15-1 (turpmāk – Lēmums) *A.G.* (turpmāk – pieteicēja) saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 150.^{3} panta pārkāpumu, piemērojot naudas sodu 25 latu apmērā.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[1.1] Īrniekiem Rīgā, */adrese/* netika nodrošināti pakalpojumi – centrālā apkure un kanalizācija, līdz ar to pārkāpts likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} pants.

[1.2] Starp nama īrniekiem pastāvošā konfliktsituācija, kuras rezultātā izsisti logi un atstātas vaļā durvis, kas novedis pie cauruļu aizsalšanas, nevar būt par pamatu tam, lai netiktu nodrošināti pamatpakalpojumi - apkure un kanalizācija.

[2] 2010.gada 3.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta pēc pieteicējas pieteikuma par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja nav veikusi darbības, kas saistītas ar apkures un kanalizācijas atslēgšanu. Pakalpojumi nebija pieejami pašu īrnieku rīcības dēļ laika apstākļu ietekmē. Līdz ar to nav konstatējama pieteicējas prettiesiska, vainojama rīcība.

[2.2] Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} pants nosaka pienākumu izīrētājam sniegt pamatpakalpojumu, ja īrniekam nav šī pakalpojuma apmaksas parāda. Īrniekam *V.K.* 2010.gada 1.aprīlī īres un komunālo maksājumu parāds bija Ls 264,20, no kuriem Ls 107,58 bija vēl par 2008. un 2009.gadu. Tādējādi izīrētājs varēja nesniegt īrniekam šo pakalpojumu.

[3] Savā paskaidrojumā atbildētāja pieteikumu neatzīst, pamatojoties ar Lēmumā norādītajiem argumentiem, papildus norādot, ka apgalvojums par to, ja īrniekam ir parādi par pamatpakalpojumiem, izīrētājs tos var nesniegt, ir aplams, jo, iztulkojot likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta septīto daļu ar teleoloģiskās redukcijas paņēmienu, secināms, ka pamatpakalpojumi ir nesaraujami saistīti ar īrējamo dzīvojamo platību.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem apsvērumiem.

[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietas materiālus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[8] Pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 150.^{3} pantu, kas noteic, ka par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz tūkstoš latiem.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta pirmajā daļā noteikti pamatpakalpojumi, kurus dzīvojamās telpas lietošanas laikā jāsaņem īrniekam un kuri ir nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu – apkure, aukstais ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana. Šī panta septītā daļa noteic, ka izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par LAPK 150.^{3} pantā paredzēto pārkāpumu, amatpersonai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jākonstatē, ka izīrētājs nav sniedzis (ir pārtraucis vai nav uzsācis) pamatpakalpojumus dzīvojamās telpas īrniekam.

[9] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[9.1] Dzīvokļa */adrese/*, Rīgā (turpmāk – Dzīvoklis), īrnieks *V.K.* 2010.gada 20.janvārī vērsās Rīgas Domes Rīgas pilsētas īres valdē (turpmāk – Īres valde) ar iesniegumu par to, ka viņam netiek nodrošināti pamatpakalpojumi – dzīvoklī nav apkures un aizsalusi tualete (nav kanalizācijas). Iesniegumā norādīts, ka sākotnēji apkures caurulēs bijis minimāls siltums, taču apmēram pēc 2010.gada 10.janvāra siltuma padeve pārtraukta pavisam. Kā iespējamo iemeslu *V.K.* minējis apkures cauruļvadu sasalšanu un plīsumu (*lietas 24.-25.lapa*).

[9.2] Īres valde 2010.gada 22.janvārī nosūtīja pieteicējai *V.K.* iesnieguma kopiju un uzaicinājumu piedalīties 2010.gada 10.februārī Dzīvokļa apsekošanā (*lietas 31.lapa*).

[9.3] Īres valdes amatpersona, piedaloties *V.K.* un pieteicējas pārstāvim *A.G.*, 2010.gada 10.februārī veica Dzīvokļa apsekošanu, par ko tika sastādīts akts. Aktā konstatēts, ka Dzīvoklī nedarbojās centrālā apkure, radiatori sasaluši. Tualete atrodas ēkas koplietošanas telpās, uz apsekošanas brīdi bija aizsalusi skalojamā caurule (*lietas 39.lapa*).

[9.4] 2010.gada 5.martā Īres valdes priekšsēdētāja attiecībā pret pieteicēju kā ēkas */adrese/* īpašnieci sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu pēc LAPK 150.^{3} panta. Protokolā norādīts, ka ēkas 1.dzīvokļa īrniekam netiek nodrošināti pamatpakalpojumi – centrālā apkure un kanalizācija (*lietas 38.lapa*).

[9.5] Ar Komisijas 2010.gada 27.aprīļa Lēmumu pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 150.^{3} panta pārkāpumu, piemērojot naudas sodu 25 latu apmērā (*lietas 14.lapa*).

[10] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Lietā nav strīda par to, ka Dzīvokļa apsekošanas brīdī 2010.gada 10.februārī tā īrniekam nebija nodrošināti pamatpakalpojumi – apkure un kanalizācija.

Lietā ir strīds par to, vai ir pierādīta pieteicējas vainā šā pārkāpuma izdarīšanā un vai pieteicējai bija jānodrošina pamatpakalpojumu sniegšana, pastāvot īrnieka parādam par tiem.

[11] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus, cita starp, konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, citu personu paskaidrojumiem.

Tātad konkrētajā lietā par pierādīšanas līdzekļiem var kalpot pieteicējas paskaidrojumi, Dzīvokļa īrnieka *V.K.* iesniegums Īres valdei un lietā sniegtie paskaidrojumi, Dzīvokļa apsekošanas akts, administratīvā pārkāpuma protokols, kā arī pieteicējas iesniegtais dzīvokļa telpu grupas */adrese/*, Rīgā, 2010.gada 17.aprīlī veiktās tehniskās apsekošanas atzinums (*lietas 83.-98.lapa*).

[12] Uz LAPK 150.^{3} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva obligāto pazīmi - objektīvo pusi (darbību vai bezdarbību) norāda likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta septītajā daļā minētie pamatpakalpojumu nesniegšanas veidi – pārtraukšana un neuzsākšana.

No Dzīvokļa īrnieka iesnieguma Īres valdei nepārprotami izriet, ka pamatpakalpojumi – apkure un kanalizācija apkures sezonas laikā viņam bija sniegti, bet tikuši pārtraukti.

[13] Tiesa konstatē, ka lietas materiālos nav pārliecinošu ziņu par faktiem, kādu iemeslu dēļ Dzīvoklim tika pārtraukta pamatpakalpojumu – apkures un kanalizācijas – sniegšana.

V.K. savā iesniegumā kā iespējamo iemeslu kanalizācijas caurules sasalšanai norāda pieteicējas rīcību, demontējot gaitenī siltuma radiatorus. Komisijas sēdē, izskatot lietu, pieteicējas pārstāve noliedza, ka gaitenī būtu nogriezti radiatori. Savukārt kā iespējamo iemeslu apkures pārtraukšanai *V.K.* norādījis radiatoru sasalšanu un plīšanu. Uz to norāda arī Dzīvokļa telpu grupas tehniskās apsekošanas atzinumā secinātais, ka ēkas priekšnamā konstatēti apkures sildķermeņu bojājumi, kas radušies siltumnesēja (ūdens) sasalšanas rezultātā. Nevar izslēgt ārdurvju turēšanu neaizvērtā stāvoklī kā iespējamu apkures inženiertīklu bojājumu cēloni, kuru papildus veicinājusi mehāniski bojātu durvju ekspluatācija.

Līdz ar to tiesa nekonstatē, ka pieteicēja būtu tīši, apzināti pārtraukusi pamatpakalpojumu – apkures un kanalizācijas – sniegšanu Dzīvokļa īrniekam. Tiesas ieskatā apkures un kanalizācijas pakalpojumu sniegšanas pārtraukšana saistīta ar ēkas tehnisko stāvokli un ēkas ekspluatāciju dažādu negatīvu faktoru ietekmē.

[14] Tomēr tiesas ieskatā iepriekš norādītais pamatpakalpojumu nesniegšanas veidu uzskaitījums nav pilnīgs.

Bez pakalpojumu pārtraukšanas un neuzsākšanas ir jāmin arī pakalpojumu neatjaunošana pēc avārijas vai citāda negadījuma, kas nav minēts tiešā tekstā likumā, bet izriet no tiesību normas - likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta septītās daļas sistēmiskās un teleoloģiskās (jēgas un mērķa) interpretācijas.

Interpretējot likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta septīto daļu saistībā ar šā panta pirmo daļu (sistēmiskā interpretācijas metode), kurā uzsvērta pamatpakalpojumu nesaraujamā saikne ar dzīvojamās telpas lietošanu, citiem vārdiem, bez pamatpakalpojumiem nav iespējama dzīvojamās telpas lietošana, secināms, ka

pamatpakalpojumus iespējams nesniegt, arī nenovēršot avārijas vai citāda negadījuma izraisītās sekas.

Interpretējot likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta septīto daļu, pamatojoties uz lietderīgu un taisnīgu mērķi (teleoloģiskā interpretācijas metode), secināms, ka izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs neatjaunot pamatpakalpojumu sniegšanu, nenovēršot avārijas vai citāda negadījuma izraisītās sekas.

Tādējādi tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteicējai bija pienākums atjaunot pamatpakalpojumu – apkures un kanalizācijas – sniegšanu Dzīvokļa īrniekam.

[15] Kā tiesa iepriekš jau konstatēja, Īres valde par Dzīvokļa īrnieka iesnieguma saņemšanu 2010.gada 22.janvārī informēja pieteicēju. Pieteicējas pārstāvis arī piedalījās Dzīvokļa apsekošanā 2010.gada 5.martā.

Tādējādi tiesai nerodas šaubas, ka pieteicēja bija informēta par to, ka Dzīvoklim netiek nodrošināti pamatpakalpojumi – apkure un kanalizācija. Taču pieteicēja kā ēkas īpašniece neveica nekādas darbības, lai atjaunotu pamatpakalpojumu sniegšanu. Lietas materiālos nav ziņu par objektīva rakstura šķēršļiem, kas neļautu pamatpakalpojumu atjaunošanu Dzīvoklim. Līdz ar to pieteicējas rīcība raksturojama kā tīša bezdarbība.

[16] Pieteicēja norādījusi, ka Dzīvokļa īrniekam *V.K.* bijuši parādi par sniegtajiem pakalpojumiem, līdz ar to pieteicējai saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta nosacījumiem nevar iestāties atbildība par pamatpakalpojumu nesniegšanu, jo izīrētājam ir jāsniedz pamatpakalpojumi vienīgi tad, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu.

Tiesas ieskatā, tā kā bez pamatpakalpojumiem nav iespējama dzīvojamās telpas lietošana, tad to nesniegšana lielā mērā ir pielīdzināma izlikšanai no dzīvojamām telpām.

Tiesas ieskatā, atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta septītās daļas nosacījumiem pamatpakalpojumi var tikt nesniegti, tikai iepriekš par to brīdinot. Tiesa nekonstatē šāda Dzīvokļa īrniekam iepriekš izteikta brīdinājuma esamību.

Atbilstoši pieteicējas iesniegtajai izziņai, Dzīvokļa īrnieka parāds 2010.gada 1.janvārī par 2008. un 2009.gadu bijis Ls 107,58 (*lietas 50.lapa*). Tādējādi tiesa secina, ka 2009./2010.gada apkures sezonā pamatpakalpojuma – apkures – sniegšana Dzīvokļa īrniekam tika uzsākta, neskatoties uz nenokārtoto parādu. Turklāt konkrētajā situācijā pamatpakalpojumu neatjaunošana nav attaisnojama arī humānu apsvērumu dēļ, ņemot vērā aukstos laika apstākļus ziemas sezonā.

[17] Ievērojot iepriekš minēto, tiesa secina, ka pieteicējas vaina lietā LAPK 150.^{3} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta.

[18] LAPK 150.^{3} panta sankcijā paredzēts administratīvais naudas sods fiziskām personām līdz tūkstoš latiem.

LAPK 32.panta pirmajā daļā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Ar pārsūdzēto Lēmumu pieteicējai par LAPK 150.^{3} pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu uzlikts naudas sods Ls 25.

Sodam atbilstoši tā mērķim, kas noteikts LAPK 22.pantā, ir jābūt tādam, lai audzinātu administratīvo pārkāpumu izdarījušo personu un atturētu to no jaunu administratīvo pārkāpumu izdarīšanas.

Ņemot vērā minēto, tiesa konkrētajā gadījumā piemēroto sodu 25 latu apmērā vērtē kā pamatotu un samērīgu.

Līdz ar to Lēmums par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *A.G.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Rīgas Domes Administratīvās komisijas 2010.gada 27.aprīļa lēmuma Nr.D57 15-1 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā pieņemšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (parak sts) L.Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvā rajona tiesas
tiesnese L.Andersone
Rīgā, 2011.gada 27.decembrī.